

Max

Verhaal van Frank

Max

Weer is het woensdag.

Fijn, paardrijden vandaag.

Wat zou Max vandaag weer tegen me zeggen?

Het is altijd weer spannend.

Het is mooi weer en de zon schijnt.

Iedereen is er, we hebben een gezellige groep.

Max is al opgezaald.

Als ik op zijn rug klim, begroet hij me al.

'Hoi Frank. Leuk dat je er weer bent. Ik heb er zin in. Jij ook?'

'Ja,' zeg ik.

Niet zo hard, want de anderen mogen niet horen dat Max en ik met elkaar praten.

Dat zouden ze toch niet geloven.

De les begint.

Eerst een paar rondjes in stap.

'Mag ik niet harder?' vraagt Max.

'Even geduld,' zeg ik terug.

Dat gaat zo een tijdje door.

We moeten figuren rijden en dan opeens in draf.

'Niet zo hard,' zeg ik.

'Doe toch niet zo zenuwachtig,' zegt Max. 'Je kan het toch?'

'Ja. Maar je gaat zo hard.'

Opeens neemt Max een enorme sprong.

Wat is dat? Wat gebeurt er?

Opeens lig ik op de grond.

Van alle kanten komen ze aanhollen om me te helpen.

Al gauw sta ik weer op de grond.

'Wat deed je nou?' vraag ik.

Maar wat jammer. Max geeft geen antwoord meer.

Het was maar een droom.

Frank.